

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כל העורה היתה קפ"ז על רותב קל"ה	תני תנא קמיה דרב נחמן:										■	ג.
כגון זה, כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ושוחטין שם קדשים קלים, וחיבין משום טומאה.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר לי אבא:										■	ג.
למעוטי מאי?											^	ג.
אילמא למעוטי חלוטות דלתות ועובי החומה											!	ג.
החלוטות ועובי החומה כלפנים	תנינא:										♣	ג.
ואלא למעוטי לשכות											!	ג.
אי בניויות בחול ופתוחות לקדש	אי בניויות בחול ופתוחות לקדש										♣	ג.
תוכן קודש	והתנן:										♣	ג.
מדרבנן.											!	ג.
ודאורייתא לא?	ודאורייתא לא?										♣	ג.
לשכות בניויות בחול ופתוחות לקדש, מנין שהכהנים נכנסין לשם ואוכלים שם קדשי קדשים ושירי מנחה? תלמוד לומר: (ויקרא ו) בחצר אהל מועד יאכלוה, התורה ריבתה חצירות הרבה אצל אכילה	והתניא:										♣	ג.
לאכילה שאני.	רבא:										!	ג.
אבל לענין טומאה לא?	ג.											ג.
לשכות הבניויות לחול ופתוחות לקודש, כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים, ואין שוחטין שם קדשים קלים, וחיבין משום טומאה	והתניא:										♣	ג.
לא אמרת: אין שוחטין? תני נמי: אין חיבין.											!	ג.
בשלמא אין שוחטין, בעינא כנגד הפתח וליכא, אלא אין חיבין אמאי?	ג.											ג.
וליתעמיך, אין שוחטין, מי לא עסקינן דאיכא שחיטה כנגד הפתח? דאי ליכא, למאי איצטריך? אלא אף על גב דקא שחיט כנגד הפתח, תני אין שוחטין משום דלא קדיש, תני נמי אין חיבין.											!	ג.
ולאכילה לא בעינן כנגד הפתח?	ג.											ג.
שני פשפשו היו בבית החליפות גובהן שמונה, כדי להכשיר את העורה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:										♣	ג.
סמי מכאן אכילה.	רבינא:										!	ג.
והכתיב: (ויקרא ח) בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו	ג.											ג.
קדשי שעה שאני.											!	ג.
מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה? שנאמר: (ויקרא ז) ביום הקריבו את זבחו יאכל, ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אתה מקריב.	רב יצחק בר אבודימי:										■	ג.
האי מיבעי ליה לגופיה											♣	ג.
אם כן, נימא קרא ביום זבחו יאכל, הקריבו למה ליה? ש"מ: ביום שאתה זובח אתה מקריב, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב.											!	ג.
ודילמא ה"ק רחמנא: אי קריב דם האיידנא - אכול בשר האיידנא ולמחר, אי קריב דם למחר - אכול בשר למחר ולימא אחרא											♣	ג.
אם כן, נימא קרא ביום הקריבו יאכל, זבחו למה ליה? שמע מינה: ביום שאתה זובח אתה מקריבו, ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריבו.											!	ג.
המחשב לאור שלישי - חזקה אמר: כשר	איתמר: [חזקה]										♣	ג.
פסול.	רבי יוחנן:										♣	ג.
חזקה אמר כשר, דהא לא אינתיק לשריפה	[חזקה]										■	ג.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא- key:	

זבחים-איזהו מקומן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי יוחנן אמר פסול, דהא אידחי ליה מאכילה.	[רבי יוחנן]											■	גז
האוכל לאור שלישי - חזקה אמר: פטור, דלא אינתק לשריפה	[חזקה]											◆ ■	גז
חייב, דהא אידחי ל' מאכילה.	רבי יוחנן:											◆ ■	גז
תניא כותיה דרבי יוחנן:												■	גז
קדשים הנאכלין ליום אחד, מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובבשרן ובאימוריהן - משיעלה עמוד השחר. קדשים הנאכלין לשני ימים ולילה אחת, מחשבין בדמן משתשקע החמה, ובאימוריהן - משיעלה עמוד השחר, ובבשרן - משתשקע החמה של שני ימים.	[תניא]											■ ■	גז
יכול יהו נאכלין לאור שלישי? ודין הוא: זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים, מה זבחים הנאכלין ליום אחד - לילה אחריהן, אף זבחים הנאכלין לשני ימים - לילה אחריהן תלמוד לומר: (ויקרא ט) והותר עד יום, בעוד יום הוא נאכל, ואינו נאכל לאור שלישי.	ת"ר:											■	גז
יכול ישרף מיד? ודין הוא: זבחים נאכלין ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים, מה זבחים הנאכלין ליום אחד - תיכף לאכילה שריפה, אף זבחים הנאכלין לשני ימים - תיכף לאכילה שריפה ת"ל: (ויקרא ט) ביום השלישי באש ישרף, ביום אתה שורפו, ואי אתה שורפו בלילה.												■	גז
הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים - שחישתן בכל מקום בעורה, ודמן טעון מתנה אחת, ובלבד שיתן כנגד היסוד.												■	גז
שינה באכילתו, הבכור נאכל לכהנים, והמעשר לכל אדם, ונאכלין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי.												■	גז
מאן תנא?												^	גז
ר' יוסי הגלילי היא	רב חסדא:											!	גז
הלבו לא נאמר אלא חלבם, דמו לא נאמר אלא דמם, לימד על בכור ומעשר ופסח שטעונין - מתן דמים ואימורין לגבי מזבח. כנגד היסוד מנא לן	דתניא, ר' יוסי הגלילי:											■ !	גז
אתיא זריקה זריקה מעולה	רבי אלעזר:											!	גז